

Reakcje na porozumienie

Związek Powiatów Polskich o porozumieniu

Związek Powiatów Polskich z rosnącym niepokojem obserwuje kolejne skrajnie nieodpowiedzialne działania Ministra Zdrowia, które w swojej konsekwencji mogą doprowadzić do dalszego zadłużania się podmiotów leczniczych, w niektórych przypadkach wręcz do uniemożliwienia prowadzenia działalności leczniczej, a w konsekwencji do pogorszenia jakości i dostępności świadczeń dla pacjentów. Ponownie, bez jakiegokolwiek konsultacji z podmiotami leczniczymi oraz ich podmiotami tworzącymi, zawarto porozumienie z Naczelną Izbą Pielęgniarek i Położnych z 9 lipca 2018 r.) bez analizy, czy podmioty lecznicze udźwigną skutki obietnic złożonych przez Ministra Zdrowia.

Związek Powiatów Polskich stoi na stanowisku, że pielęgniarkom należą się warunki pracy i godziwe wynagrodzenie adekwatne do zakresu obowiązków i stopnia odpowiedzialności za wykonywaną pracę.

Jednocześnie jednak nie możemy zgodzić się na przerzucanie na podmioty lecznicze wieloletnich zaniechań w zakresie adekwatnego do potrzeb finansowania świadczeń opieki zdrowotnej

finansowanych ze środków publicznych. Zwracamy uwagę, że gdyby nie bierność i niemoc kolejnych ministrów zdrowia w zakresie poprawy sytuacji publicznej służby zdrowia, dzisiejszej eskalacji roszczeń pracowniczych udało się uniknąć.

Tymczasem obecne działania Ministra Zdrowia nie dość, że nie rozwiązują systemowo żadnych problemów, to mają charakter typowych działań podejmowanych ad hoc, służących wyłącznie uspokojeniu nastrojów społecznych, a które w dalszej perspektywie skutkować będą zgłaszaniem żądań płacowych przez kolejne grupy zawodowe.

Odnosząc się do treści zawartego ze środowiskiem pielęgniarek porozumienia, oświadczamy, co następuje:

1. W zakresie wzrostu wynagrodzenia zasadniczego pielęgniarek - nie zaakceptujemy żadnego rozwiązania, które nie pokryje podmiotom leczniczym pełnych kosztów wdrożenia planowanych podwyżek (w tym obligatoryjnych dodatków do wynagrodzeń zasadniczych, nagród, odpraw, dodatkowego wynagrodzenia rocznego oraz narzutów od tych składników płacowych). Ponadto pragniemy zauważyć, że racjonalnym

rozwiązaniem byłoby jednoznaczne uregulowanie kwestii wynagrodzeń w przepisach rangi ustawowej. Obecnie zasady wynagrodzeń regulują: ustawa o działalności leczniczej, ustawa o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących zawody medyczne zatrudnionych w podmiotach leczniczych oraz ogólne warunki umów mające rangę przepisów wykonawczych. Mechanizm podwyżek przyjęty w porozumieniu zupełnie abstrahuje od przyjętych w poszczególnych podmiotach leczniczych polityk płacowych.

2. W zakresie standardu zatrudniania pielęgniarek przewidzianego w projekcie nowelizacji rozporządzenia w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu leczenia szpitalnego - nie akceptujemy takiego postawienia sprawy w sytuacji, w której podmioty lecznicze już teraz borykają się z niedoborem personelu. Pragniemy przypomnieć, że do dzisiaj strona samorządowa mimo dwukrotnych prób kierowanych na forum Zespołu ds. zdrowia i polityki społecznej Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego nie otrzymała analizy Ministerstwa Zdrowia, która jakoby ma potwierdzać możliwo-

ści zapewnienia obsady pielęgniarskiej zgodnie z założeniami przyjętymi w projekcie. Nie godzimy się również na skrócenie vacatio legis wejścia w życie przepisów w sytuacji, w której podmioty lecznicze będą musiały dokonać zmian organizacyjnych oraz podjąć decyzje personalne, żeby móc sprostać wymogom stawianym w projekcie rozporządzenia. Zgoda Ministra Zdrowia na skrócenie terminu wejścia w życie rozporządzenia świadczy albo o ignorancji w zakresie zarządzania podmiotami leczniczymi albo o skrajnej nieodpowiedzialności za podejmowane decyzje polityczne. Nie godzimy się również na rozmowy w zakresie wprowadzania kolejnych norm zatrudniania bez uzgodnień ze strony podmiotów leczniczych oraz podmiotów tworzących oraz bez wprowadzenia przynoszącej realne efekty polityki państwa w zakresie wzrostu liczby osób wykonujących zawód pielęgniarki i położnej.

3) W odniesieniu do wprowadzenia płatnego 6-dniowego urlopu szkoleniowego oczekujemy wprowadzenia zasady, że koszty wynagrodzeń za czas urlopów będą refundowane podmiotom leczniczym przez płatnika lub będą one traktowane jako tzw. utracony zarobek,

który będzie wpłacał płatnik.

W zakresie zawartego w §2 ust. 3 zobowiązania Ministra Zdrowia do angażowania się w lokalne spory w podmiotach leczniczych, w których uczestniczą środowiska pielęgniarek i położnych, pragniemy zauważyć, że gdyby Minister Zdrowia rzetelnie wykonywał zadania wynikające chociażby z art. 11 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, to takich sporów na tle zatrudnieniowym w podmiotach leczniczych by nie było.

Uwzględniając fakt, że obok porozumienia zawartego z Naczelną Izbą Pielęgniarek i Położnych Ministerstwo Zdrowia prowadziło i prowadzi nadal szereg innych prac legislacyjnych, które pogorszą kondycję finansową podmiotów leczniczych, informujemy, że powiaty wykorzystają wszelkie dostępne środki prawne, aby przeciwdziałać niekorzystnym zmianom prawnym oraz wyegzekwować należności z tytułu realnego wzrostu kosztów udzielania świadczeń opieki zdrowotnej.

Źródło: strona internetowa Związku Powiatów Polskich
3 sierpnia 2018 roku

Reakcje na porozumienie

Związek pielęgniarek odpowiada na krytykę związaną z podpisanym porozumieniem

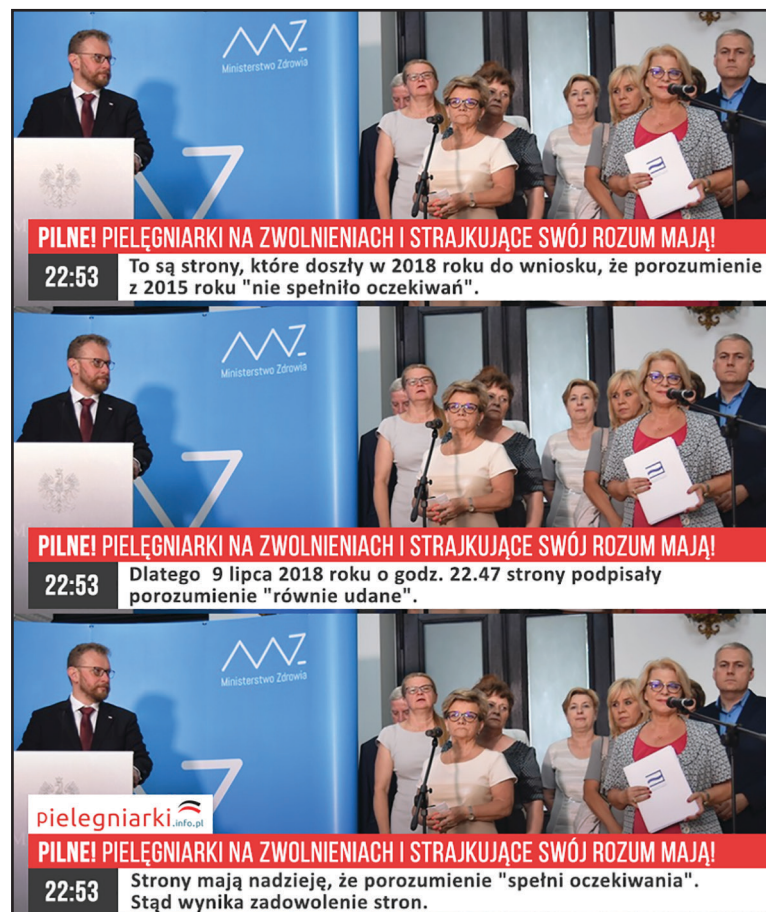
Stanowisko Zarządu Krajowego Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Pielęgniarek i Położnych z dnia 26 lipca 2018 roku

W obliczu powszechnego poruszenia panującego wśród przedstawicieli Stron Rady Dialogu Społecznego (ze szczególnym uwzględnieniem najbardziej aktywnych na tym polu: Pracodawców RP, NSZZ „Solidarność” oraz OPZZ) oraz innych organizacji (Ogólnopolskiego Związku Pracodawców Szpitali Powiatowych) po zawarciu przez nasz Związek Porozumienia z NIPiP, Ministrem Zdrowia i NFZ z dnia 9 lipca br. pragniemy przypomnieć, iż nasza organizacja – podobnie jak każdy związek zawodowy – jest niezależna w swojej działalności statutowej od pracodawców, administracji państwowej i samorządu terytorialnego oraz od innych organizacji. Tym samym przedstawiciele którejkolwiek ze stron powołanej przez Prezydenta RP Rady Dialogu Społecznego nie mają podstaw do negocjowania działań podejmowanych przez organizację związkową posiadającą osobowość prawną, w swojej działalności skupiającą się na reprezentowaniu i obronie praw zrzeszonych w niej osób, ich interesów zawodowych i socjalnych, materialnych oraz moralnych. Taką organizacją jest Ogólnopolski Związek Zawodowy Pielęgniarek i Położnych, którego nadrzędny cel stanowi działanie na rzecz własnych członków – również w

zakresie obrony godności zawodowej. Należy zauważyć, że współudział naszego związku w pracach Rady Dialogu Społecznego z ramienia Forum Związków Zawodowych nie wyklucza suwerennego działania OZZPiP na rzecz grup zawodowych pielęgniarek i położnych, którego ramy wyznacza wyłącznie Statut OZZPiP oraz ustawa o związkach zawodowych. Podkreślamy, że OZZPiP jest członkiem Forum Związków Zawodowych – centrali związkowej, posiadającej status organizacji reprezentatywnej w rozumieniu ustawy o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego. Zgodnie zaś z art. 24117 § 3 Kodeksu pracy OZZPiP – jako ogólnokrajowy związek zawodowy wchodzący w skład reprezentatywnej konfederacji (FZZ) – z mocy prawa posiada status organizacji reprezentatywnej.

Nie bez znaczenia w obecnej sytuacji jest też fakt, iż OZZPiP jest organizacją zrzeszającą jedną z najliczniejszych – a zarazem obecnie najbardziej deficytowych na rynku pracy – grup zawodowych w Polsce, której brak wywołuje dotkliwe dla społeczeństwa konsekwencje w postaci ograniczenia dostępu do świadczeń opieki zdrowotnej ze względu na konieczność ograniczania pracy oddziałów, a – jeśli sytuacja nie ulegnie radykalnej poprawie – wkrótce również całych szpitali. Choćby z tego względu zarzucanie Ministrowi Zdrowia i NFZ „dezintegracji

systemu poprzez podpisywanie porozumień z kolejnymi grupami zawodowymi” (przypomnijmy – tymi, których przedstawiciele drastycznie brakuje, a bez których nie sposób realizować konstytucyjnego prawa obywateli do ochrony zdrowia i do równego dostępu do świadczeń opieki zdrowotnej finansowanej ze środków publicznych) zdaje się co najmniej nieracjonalne. Śmiemy twierdzić, że bez podobnych kroków system się zawali z niejednokrotnie wspominanych już powodów. Odnosząc się do kolejnego twierdzenia Ogólnopolskiego Związku Pracodawców Szpitali Powiatowych, iż „System opieki zdrowotnej nie może żyć bez szpitali powiatowych, które obejmują opieką ponad 60% populacji w kraju”, pozostaje nam przypomnieć, że nie może też żyć bez pielęgniarek i położnych, które stanowią 60% ogółu zatrudnionych w systemie ochrony zdrowia w Polsce. Dlatego jako strona społeczna oczekujemy zainteresowania tą grupą zawodową – adekwatnego do jej liczebności oraz powagi problemu. Wszystkich „zaniepokojonych” wynegocjowanym w ostatnim czasie Porozumieniem, mającym na celu poprawę warunków pracy pielęgniarek i położnych, zachęcamy zaś do wykonywania tych pięknych zawodów – liczba wakatów w grupie pielęgniarek w całym kraju zatrzaża. Mimo to brakuje chętnych do pracy. Zapraszamy!!!! Pragniemy również wyjaśnić, iż będąca sygnatariuszem przedmiotowe-

go Porozumienia Przewodnicząca Związku, a zarazem członek organu kolegiałnego, jakim jest Zarząd Krajowy OZZPiP, działa w jego imieniu i reprezentuje jego decyzje, których – w

obliczu powyższej argumentacji, z jednoczesnym poszanowaniem autonomii innych związków zawodowych – ten ostatni nie musi konsultować z jakim-

cd. na stronie 10